

تأملی جامعه‌شناختی بر موانع توسعه علوم انسانی در ایران

دکتر جهانگیر جهانگیری^۱

چکیده

در این مقاله سعی شده است که با مطالعه روند شکل‌گیری و توسعه علوم انسانی نشان داده شود که این علوم در ایران نتوانسته است بینشی جامع از علوم انسانی را عرضه کند و این امر پیامدهایی را به همراه داشته است که باعث وضعیت نامناسب امروزی شده است. در ادامه و به منظور نشان دادن تفکر و عمل غالب در این علوم، در جهان و در ایران، به طرح مباحثی پیرامون عینیت در علوم انسانی، تخصصی شدن و ادغام علوم انسانی، فایده علوم اجتماعی، محدودیت‌های نظریه‌های توسعه، محدودیت‌های نظریه‌های تغییر اجتماعی، محدودیت‌های نظریه‌های توسعه، علل عقب ماندگی علوم انسانی و روابط دولت و علوم انسانی پرداخته خواهد شد.

واژگان کلیدی: علوم انسانی، ایران، جامعه‌شناختی، موانع توسعه، عقب ماندگی.

۱. عضو هیئت علمی بخش جامعه‌شناسی برنامه‌ریزی دانشگاه شیراز